

[P. Andersen.]

lægets hele Karakter, at man ikke ser sig i Stand til at give det sin Tilslutning. For at spare Dem for yderligere forgæves Arbejde ansér Synet det rigtigst samtidig at meddele Dem, at det overhovedet ikke vil kunne bifalde nogen Broforbindelse paa dette for Voldanlægget meget saarbare Sted, hvorimod et Forslag om en Forbindelse med en Dæmning, lagt umiddelbart op ad eller i umiddelbar Nærhed af Vejen gennem den nye Nørreport, hvorved jo i hvert Fald den Ulempe vil kunne undgaas, at de besøgende maa passere en offentlig Gade for at komme over til det nye Areal, vil blive taget under velvillig Overvejelse.

Ærbødigst

P. S. V.

M. Mackeprang.

Skrivelsen er betegnende for den i Synet herskende oldnordiske Opfattelse af, hvorledes man mener at kunne besvare en Henvendelse af betydende Natur. Jeg skal ikke karakterisere denne Skrivelse efter Fortjeneste, men henstiller til Overvejelse at give Embedsmanden, Dr. Mackeprang, en Sekretærmedhjælp, som vil kunne sætte Skrivelser op i et sømmeligt Sprog. Hvad Dr. Mackeprangs Forslag angaar, skal jeg bemærke, at det er ganske overflødig. Allerede nu er der under Stævnerne ved Velvillie fra Fredericia Kommunes Side foretaget Afspærring af venstre Fortov i Porten og ud ad Gaden til Arealerne paa Nord-siden, men hverken denne Adgang eller en Adgang ned ad Volden mod Graven vil kunne forhindre, at Stævnet deles i en Hovedafdeling og et Anneks, hvilket sidste vil være lige ilde set af Udstillere og Publikum. Naar i Løbet af 10 Dage 80 000 Mennesker skal befare en Sti for op- og nedadgaaende, hvorpaa der kun er Plads til to Mennesker ved Siden af hinanden, og naar de 40 000 møder frem paa de to Søndage, saa vil det sikkert være alle andre end Bygningssynet klart, at der ikke ligger Fornuft bag dette Forslag. Ældre Folk vil for øvrigt slet ikke kunne befare Stien. Heller ikke Anlæg af en Trappe paa Skraaningen, hvor Stien nu gaar, vil kunne løse det trafikale Spørgsmaal, og denne Løsning vil Synet selvfølgelig heller ikke bifalde. Jeg maa derfor henstille til den højtærede Undervisningsminister at komme Købestævnet til Hjælp i denne for Stævnets Fremtid saa alvorlige Sag.

Til Belysning af, hvorledes der fra Erhvervsside ses paa denne Sag, skal jeg med

den højtærede Formands Tilladelse anføre, hvad der skrives i „Danmarks Haandværk og Industri“, Organ for Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri. Efter at have omtalt Sagens Forhistorie skriver Bladet den 25. Maj d. A.:

„Det er at haabe, at Nationalmuseet denne Gang vil bøje sig for Nødvendigheden af en Udvidelse, som ikke uden afgørende Skade for Købestævnet og dermed for dansk Erhvervsliv og Produktion kan udsættes. Der er ingen, der kan beskyldes os for Ligegyldighed over for nationale og historiske Værdier, vi har tværtimod Gang efter Gang taget til Orde mod den hensigtsløse Vandalisme, som trindt om øves mod Oldtidsminder og gamle historiske Haandværksarbejder i vort Land. Med desto større Vægt mener vi da, hvor det er nødvendigt — som her — at kunne tale Livets Ret, Livets Ret maa nu engang gaa foran de døde Tings, hvis man ikke forstaar det, opnaar man kun at skabe en Opinion, der til sidst skaffer sig Luft i en Eksplosion og ødelægger meget mere end nødvendigt.“

Og der fortsættes i et senere Nummer af Bladet i en Artikel saaledes:

„Det bebudes, at en Række Nyheder vil komme frem paa Købestævnet i Aar. Det er jo efterhaanden blevet saaledes, at Firmaerne lancerer deres Nyheder paa Købestævnet, og da vi lever i en Tid, hvor nye Produktioner saa at sige daglig opstaar, er der naturligvis run paa Stævnet. Møbelfabrikanterne vil komme med Modeller, som Møbelhandlerne endnu slet ikke kender, og desuden siges der at være et Utal af helt nye Produktioner, som for første Gang vil komme frem — alt i alt er der Spænding omkring Købestævnet. Men Medaillen har en Bagside. Over hundrede Firmaer er blevet afvist. Ikke fordi man ikke vil have dem eller ikke kan være dem bekendt, tværtimod; man aabnede hellere end gerne alle Døre for dem — men simpelt hen fordi der ikke er Plads. Det vil altsaa sige, at den Pladsmangel, som vi omtalte for et Par Maaneder siden, nu er blevet katastrofal. Udtrykket er aldeles ikke hverken for stort eller for voldsomt. Naar det Organ, der skal indarbejde dansk Produktion i Publikums Bevidsthed, svigter og svigter i en Tid, hvor der mere end nogen Sinde er Brug for nye danske Produktioner, saa er det en Katastrofe, simpelt hen. Nationalmuseet, der hidtil har lagt sig i Vejen for en Udvidelse af Købestævnet ved at nægte Til-